

ה"ט 33939/05/21 - פלונת נגד פלונ

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

ה"ט 33939-05-21 פלונת נ' פלונ

בפני	כבוד השופט אריאל ממן
מבקשת	פלונת
נגד	באמצעות עוה"ד ג'מיל שלום
משיב	פלונ
	באמצעות עוה"ד שרית כהן

פסק דין

1. בפני בקשהחוזרת להארכת תוקפו של צו הגנה לפי החוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991 (להלן: "החוק").
2. הצדדים בני זוג נשואים ולהם שני ילדים קטינים, כבני 12 ו-10.
3. בין הצדדים מתנהלים הליכים נוספים הקשורים לפירודם, הן בפני מותב זה (הסדרי שהות) והן בפני ביה"ד הרבני (לגירושין, מזונות קטינים ועוד, כמשתמע מדברי הצדדים במהלך הדיון).

רקע כללי בתמצית:

4. כאן המקום לציין כי להליך שבתיק זה קדמו שלושה הליכים לפי החוק למניעת אלימות במשפחה. הראשון שבהם בתיק 29607-08-20 במסגרתו ניתן ביום 13.08.2020 צו במעמד צד אחד, אשר הוארך ל-3 חודשים בהחלטת כב' השופטת עפרה גיא מיום 18.08.2020, לאחר שמיעת הצדדים ובהחלטה מנומקת.
5. הליך נוסף התקיים בתיק 29823-11-20 במסגרתו ניתן צו בהסכמת הצדדים ל-3 חודשים נוספים, דהיינו עד ליום 13.2.21. אגב קביעת זמני שהות של המשיב עם הקטינים ובאופן בו איסוף הקטינים מפתח הבניין לא יהווה הפרת הצו.
6. הליך שלישי התקיים בתיק 25955-02-21 במסגרתו ניתן ביום 18.2.21 ע"י כב' השופטת כרמית חדד צו נוסף לשלושה חודשים, דהיינו עד ליום 18.5.21.

לא למותר לציין כי במסגרת ההחלטות מיום 18.2.21 ציינה כב' השופטת חדד כבר אז, כי גם במסגרת הבקשה שהונחה בפניה, שבה המבקשת והעלתה טענות שהועלו במסגרת הליכים קודמים וכי כבר אז לא עלה מטענותיה כי אירעו אירועי אלימות נוספים במהלך התקופה שממתן הצו הקודם. זאת למעט טענה כי המשיב מאיים על המבקשת באמצעות מסרים שמועברים לקטינים, אולם המשיב הכחיש כבר אז טענות אלה.

על אף האמור, לנוכח מתיחות ברף גבוה, תלונות הדדיות בין הצדדים בעניין זמני השהות ובאופן המשליך ומלמד על

עמוד 1

עצימות הסכסוך ונפיצותו הורה ביהמ"ש על הארכת הצו, כאמור.

7. ביום 18.5.21 הגישה המבקשת בקשתה דן להארכה נוספת של צו ההגנה, אשר הועברה לבירור בפני לנוכח התיק הקשור המתנהל בפני בעניינים של הקטינים, תוך הותרת הצו על כנו עד לבירור הבקשה בדיון במעמד הצדדים.

8. ביום 27.5.21 התקיים בפני דיון, במסגרתו נחקרו הצדדים והוצגו ראיות.

9. חשוב להדגיש כי במסגרת תיק הסדרי השהות הקשור (תלה"מ 21-01-28065), הוריתי על מינוי אפוסטרופוס לדין לקטינים וזאת לנוכח הטענות הקשות שעלו מצד המבקשת. האפוסטרופוס לדין הגיש לתיק עמדה ארוכה ומנומקת, במסגרתה פירט את המצוקה של הקטינים ואף התייחס לטענות המבקשת, אשר חלקן עלו גם בדיון במעמד הצדדים, בעיקר טענה בגין שפיכת אקונומיקה לצלחתה של הקטינה בשנת 2019, שבגינה הוגש כתב אישום נגד המשיב.

האפוסטרופוס לדין הגיש עמדתו לאחר שפגש את הקטינים ושמע את דבריהם ושוחח גם עם עו"ס המשפחה, מר א.ד.

לנוכח העולה מטענות הצדדים ומדברי האפוסטרופוס לדין, קבעתי בפני דיון דחוף, אשר התקיים ביום 19.4.21, בו שמעתי את הצדדים ואת האפוסטרופוס לדין. האחרון ציין כי שני ההורים לוקים בתפקודם ההורי, אולם המליץ על קיום הסדרי שהות וזאת לנוכח רצונם של הקטינים והאופן בו הוא רואה את טובתם, לרבות הצורך בקשר עם שני הוריהם, על אף קשייהם.

יש לציין כי תסקיר עו"ס לסדרי דין עתיד להיות מוגש עד ליום 1.7.21, אולם נקבעו הסדרי שהות זמניים בין האב לקטינים, שהותאמו לנסיבות מפעם לפעם.

ביום 10.5.21 הוגש ע"י האפוסטרופוס לדין עדכון נוסף, אשר העלה טענה לפיה הקטינים חשופים לאלימות מצד אחיה של המבקשת.

לנוכח האמור ביום 12.5.21 הוריתי על מעורבות של עו"ס לחוק נוער, הוריתי על הקדמת הגשת תסקיר העו"ס ונתתי הוראות נוספות, החסויות לצדדים.

10. יש לציין עוד כי ביום 24.5.2021 ולנוכח דיווח דחוף שהוגש ע"י המשיב, הגיש האפוסטרופוס לדין תגובה נוספת, ממנה עלה כי לאחר שיחה עם עו"ס לחוק הנוער, זו מצאה לנכון להגיש חובת דיווח למשטרה בגין האלימות שהופנתה לכאורה כלפי הקטינים ע"י אחיה של המבקשת.

תמצית טענות הצדדים:

11. בבקשתה טענה המבקשת כי היא עדיין מפחדת מהמשיב ומרגישה מאוימת. ביקשה להרחיקו גם מילדי הצדדים. אולם לא ציינה אירוע אלימות שאירע בעת האחרונה, שבגינה היא מרגישה מאוימת.

הן בעדותה והן בסיכומיה, הפנתה המבקשת להחלטת כב' המותב הקודם ולטענות בעניין אירועים שאירעו בעבר, חלקם בעבר הרחוק (לפני כ- 12 שנים ואירוע עם שפיכת אקונומיקה משנת 2019). עוד הוסיפה המבקשת כי

המשיב עומד על רצונו בביטול הצו רק לנוכח רצונו להוציאה מהבית השכור (המושכר לצדדים ע"י עמותה של ה"כולל" בו לומד המשיב ושלישיתו הזכויות בדירה נתונות לו ולא למבקשת, מכוח היותו אברך "כולל").

עוד הוסיף ב"כ המבקשת כי לאור עצימות הקונפליקט ובשים לב לטובת הקטינים יש הכרח להורות על הארכת צו ההגנה.

12. המשיב עמד על התנגדותו להארכת הצו. ציין כי עסקינן בטענות בדים ישנות, שבגינן אף החליטו רשויות האכיפה שלא להעמידו לדין. לדבריו האירוע היחיד שבגינן הועמד לדין הינו בגין אירוע ישן ולדבריו לאחר דיון שהתקיים אך לאחרונה, הוא צופה כי יתברר כי אין ממש גם בתלונה זו. יש לציין כי התיק הפלילי (ת"פ XXX) קבוע למתן הכרעת דין ליום 29.6.21.

גם בהליך ה"ט הקודם, בהחלטת ביהמ"ש מיום 18.2.21 הובהר כבר אז כי לא עולה מטענות המבקשת שאירעו אירועי אלימות נוספים המאחרים למועד צו ההגנה שניתן כ- 3 חודשים קודם לכן.

13. עוד טען המשיב כי מטרת הבקשה להרחיקו מילדיו, כפי שאמרה המבקשת בעצמה בחקירתה. מדובר במתלוננת סדרתית, אשר מרבית תלונותיה התבררו כלא כלום ואין כל עילה למתן צו הגנה בעת הזו.

דין והכרעה:

14. לאחר ששמעתי את הצדדים ובחנתי את אשר בפני, אינני מוצא לקבל את בקשת המבקשת להארכת הצו.

15. בהתאם להוראות החוק, בית המשפט צריך להשתכנע כי ישנו בסיס סביר להניח כי המשיב מהווה סכנה גופנית ממשית לבן המשפחה וכי נהג באלימות בסמוך לפני הגשת הבקשה וכלשון סעיף 3 לחוק: מיום 30.11.2000

"... רשאי בית המשפט לתת צו הגנה מפני אדם אם ראה כי נתקיים אחד מאלה:

(1) בסמוך לפני הגשת הבקשה נהג באלימות בבן משפחתו, ביצע בו עבירת מין או כלא אותו שלא כדין;

(2) התנהגותו נותנת בסיס סביר להניח כי הוא מהווה סכנה גופנית ממשית לבן משפחתו או שהוא עלול לבצע בו עבירת מין;

(3) התעלל בבן משפחתו התעללות נפשית מתמשכת, או התנהג באופן שאינו מאפשר לבן משפחתו ניהול סביר ותקין של חייו;..."

16. אין ולא היה בפיה של המבקשת טענה המתייחסת לאירועים שאירעו בסמוך למועד הגשת הבקשה ושבגינם ניתן ללמוד כי התנהגותו של המשיב נותנת, בעת הזו, בסיס סביר להניח כי הוא מהווה סכנה גופנית ממשית למבקשת או לקטינים. המבקשת אף לא טענה טענה כלשהי שעומדת בגדרם של יתר תנאי החוק.

17. מרבית טענותיה של המבקשת עוסקות באירועים היסטוריים, האחד לפני כ- 12 שנים והשני משנת 2019. מלבד זאת, טענותיה של המבקשת לאיומים מרומזים, או שאינם מרומזים, שמועברים אליה דרך הקטינים לא

הוכחו ונטענו מן השפה ולחוץ (ואף נעדרו מסיכומיה, על כל האמור והמשתמע מכך).

18. על אף שפני הצדדים לגירושין ודומה כי המגורים המשותפים לא משרתים מטרה זו, הרי שאין עדיפות לאחד מהם על פני חברו בהמשך המגורים בדירה השכורה, וזאת במיוחד לנוכח הטענה כי הצדדים זכאים לשכור אותה (ככל הנראה בתנאים מוזלים) עקב היותו של המשיב אברך ב"כולל" ומדובר בדירה השייכת לעמותה המנהלת את ה"כולל" בו הוא לומד.

19. מלבד זאת ולמעלה מן הצורך יוער, כי אין זה ראוי שבמסגרת הליכים לצו הגנה יבקש בעל דין כי ביהמ"ש יכריע בעניינים רכושיים החורגים מעצם בירור העילות למתן צו הגנה, וזאת במיוחד שעה שעניינים אלו מסורים לפתחו של בית הדין הרבני.

20. הגם שבעניינים של הצדדים הוגשה תביעת גירושין, הרי שבדין שהתקיים אך לאחרונה בבית הדין הרבני, סירבו שניהם להתגרש ולא נהיר כיצד יכולה המבקשת לטעון מחד כי היא חוששת מהמשיב ומנגד לסרב להתגרש ממנו, בטענה כי הגירושין לא יפתרו דבר.

21. אכן בעניינו של המשיב הוגש כתב אישום. אולם ס"ח תשס"א מס' 1759 מיום 30.11.2000 עמ' 25 (ה"ח 2870)

22. **הוספת סעיף 2**ועיון בו מלמד כי הוגש בגין אירוע שאירע ביום 12.7.2019 ואירוע נוסף שאירע כשבועיים לאחר מכן. יתר תלונותיה הרבות של המבקשת נסגרו מסיבות כאלה ואחרות ללא הגשת כתבי אישום. יוצא אם כן, כי אין ולא היה אירוע אלים בסמוך למועד הגשת הבקשה והמבקשת אף לא טענה כי מתקיימות עילות נוספות הקבועות בדין למתן צו הגנה ומשכך לא הוכח כי קמה למבקשת עילה למתן צו הגנה.

23. למעלה מן הצורך יוער עוד כי אין זה מתפקידו של בית משפט זה ל"העניש" את המשיב על אירוע שהתקיים לפני כשנתיים וזאת במיוחד שעה שהמשיב מורחק מביתו במשך כ- 9 חודשים, שבהם לא התקיים כל אירוע אלים, גם לדברי המבקשת.

24. עוד חשוב להדגיש, כי המסגרת הנורמטיבית החלה בענייננו היא סעיף 5(א) לחוק, המורה כי תוקפו של צו הגנה לא יעלה על שלושה חדשים. בית המשפט רשאי להאריך את תקפו של הצו מפעם לפעם, ובלבד שהתקופה הכוללת לא תעלה על ששה חדשים. ואולם, מנימוקים מיוחדים שיפורטו בהחלטתו, רשאי הוא להאריך את תוקפו של הצו לתקופה כוללת שלא תעלה על שנה אחת וכן, מנימוקים מיוחדים כאמור, רשאי בית המשפט להאריך את תוקפו של צו הגנה לתקופה כוללת שלא תעלה על שנה אחת נוספת.

25. בענייננו, לא מצאתי כי התקיימו נימוקים מיוחדים להארכת הצו לתקופה נוספת, מעבר לתשעת החודשים שבמצטרב הורחק בהם המשיב מביתו.

26. סעד של הרחקת אדם מביתו הוא סעד חריף, הפוגע בזכות יסוד חוקתית. ואינני מוצא בטענות המבקשת טענה כבדת משקל שבגינה יש לעשות כן לתקופה נוספת, שכן אין בפני נסיבות מיוחדות

כדרישת המחוקק, המצדיקות הארכת צו ההגנה מתקופה של תשעה חודשים לתקופה נוספת ובסך הכל-
הרחקה לשנה תמימה.

27. ודוק, אין ספק כי חיי הצדדים יחד תחת קורת גג אחת לא יהיו נוחים, בלשון המעטה,
וזאת על רקע עברם וכן על רקע ההליכים המשפטיים המתנהלים ביניהם בערכאות השונות. אולם אין בטעם זה
כשלעצמו כדי להקנות למי מהם זכויות יתר על פני חברו.

28. סוף דבר, אני מורה כי הצו שאסר על המשיב להיכנס לבית הצדדים יפקע לאלתר. כך
יפקע לאלתר הצו שאסר על המשיב לשהות במרחק של 100 מטר מדירה זו. יתר הוראות הצו מיום
13.8.2020 (במסגרת ה"ט 20-08-29607) יישארו על כן.

29. משהגעתי לכלל מסקנה זו ושעה שהמשיב מיוצג על ידי הלשכה לסיוע משפטי ולפנים
משורת הדין אני מחייב את המבקשת בהוצאות לטובת אוצר המדינה בסך של 500 ₪, שישולמו בתוך פרק זמן
של 30 ימים מהיום, שאם לא כן, יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

5129371 פסק הדין מותר לפרסום לאחר שהושמטו בו פרטים מזהים וכן נערכו תיקוני עריכה.

ניתן היום, ט"ז סיוון תשפ"א, 27 מאי 2021, בהעדר הצדדים.